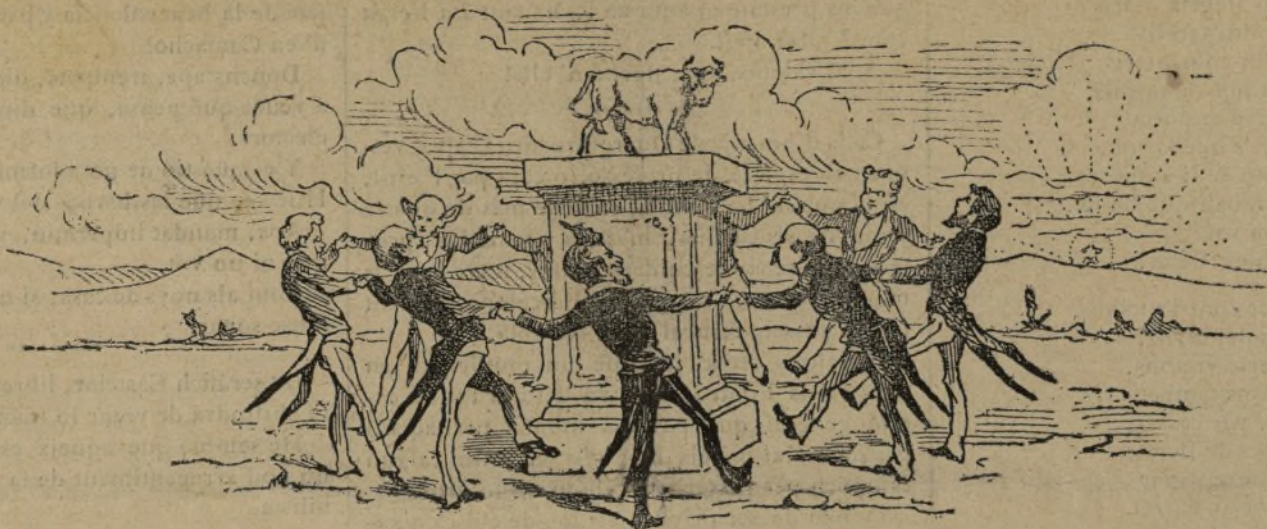

Se ven
à
crits

2
QUARTOS

per
tot arreu

Se ven
en los
kioskos

2
QUARTOS

cada
ballada

LA SARDANA

PERIÓDICH DEFENSOR DELS QUE SEMPRE PERDEN

SORTIRÁ QUAN BE LI APAREGUI, DONANT Á LO MÉNOS UNA BALLADA CADA VUYT DIAS

Direcció : Ronda de la Universitat, 96

TOTS FRARES Ó TOTS MONJOS

Ja 'm sembla que veig bellugar una cortina, pensantse que vaig á tractar de un assumpto relligiós.

¡Tórnissem al llit, que aixó es la lluna!

En aquest esquitx de article, no hi trobará, per més que miri, una alabansa ni una censura per' aquells homes que tot l'any *sembla* que vagin disfressats.

Aném al grà.

Tothom sab, fins los que ho negan, que un pobre y un rich son enterament iguals com á personas; deixant apart lo diner y lo que ab ell se pot proporcionar, no resta cap diferencia.

Donchs sent tots iguals moral y físicament, ¿perqué la societat actual no 'ls hi considera?... Pera demostrar ab sas obras que son falsas las baladronadas de civilisació y progrés que á cada moment fa.

Figureuvos que un fadrí manyá, honrat, ins- truit, de inteligencia clara y viva imaginació, es enviat per lo seu principal á fer un *remendo* á la casa de un marqués, y que durant quinze dias que dura la feyna ha tingut ocasió de veu- re y fins parlar á la filla de dit marqués, y com que *parlant la gent s' entenen*, per aixó ells se han entés, jurantse amor y fidelitat, que son duas riquesas que tots dos las posseheixen ab abundancia.

En Pepet, qu' es lo fadrí manyá, acabat lo remendo se despedeix del marqués y de sa filla Esperanseta, quedant lo pare molt satisfet de la feyna que ha fet, y tenint la filla lo sentiment de perdre la companyia de son estimat.

Passém per alt lo temps que varen cartejar-se, com també lo que 's deyan en las cartas, pera no transformar aquest article en una novela de las més pesadas.

Vingué un dia, que, cansats de llegir y es- criure, varen resoldre dar *lo cop*, y ja tenim al honrat obrer devant la majestuosa persona del marqués demanantli ab molta reverencia la má de la seva idolatrada filla. Lo marqués va con- testarli ab aquestas paraulas: «La meva filla no ha nascut pera casarse ab un trist treballador; ab aixó, encara que vosté reuneix cualitats

apreciables, com que pertany á la classe obrera, fassi 'l favor de darse per entés y de tocar lo dos pera no venir may més ab aquestas can- sons.»

La consecuencia de aquesta contesta va ser més fatal de lo que 'l marqués se pensava; puig al cap de un mes la Esperanseta moria de anyo- rament, y en Pepet, desesperat, se torná boig, ocasionant la mort á sos vellets pares.

Ara, lector, mirém lo revers de la medalla.

En Ricardo es un jove molt rich y molt tro- nera y molt que te un títol de Castilla, y abrigantse ab la capa de l' aristocracia, cansat de divertir-se ab las senyoretas del seu rango y de fer lo que ha volgut ab las menestralas, pe- netra en lo jardí de la classe obrera, ab la ma- lehida intenció de arrencar las floretas més ga- lanas. Al cap de rato qu' está donant voltas pel jardí, després de haber trepitjat un centenar de flors, arrenca una *Rosa*, la més bella de totas, y, en lloch de trasplantarla al seu jardí, s' en- treté en desfullarla com si tingués sobre aquella flor algun dret ó senyorió.

Y pregunto jo: ¿cóm es que un treballador no pot casarse ab la filla de un noble, y en cambi un noble pot, no sols casarse, sino des- honrar la filla de un treballador?

Ja sé que més de quatre dirán que la justicia se cuida de castigar als seductors; mes á n' aquestos los respondré qu' encara qu' aixó sem- bli veritat, he observat á dotzenas de vegadas que 'l diner pot molt més que la justicia.

Per últim, ferm ab los meus tretze, demano á la societat que no toleri aquestos privilegis; puig no serém civilisats fins que tots siguém iguals; aixó es: Tots frares ó tots monjos.

A. FARIGOLA

¡PELEULO 'L POBRE PERET!

¡Bola va! algun temps cridavan.
¡Peleulo 'l pobre Peret!—
Ara pelantlo s' esbravan,
pero 'l pelan en secret.

Per certa revolució van cambiarse molts costums; van treure de la nació fins lo pago dels consums; pero com que per cobrar lo govern sempre te set, va tornar-lo á posar al poch temps de haberlo tret.

¡Bola va!

¡Peleulo 'l pobre Peret!

Fa uns quants anys qu' en nostra terra, vam tenir la guerra en gran; van posar sellos de guerra porque 'l poble anés pagant. La guerra ja s' ha acabat; lo país ha quedat quiet y 'ls sellos han aumentat. ¿Treure 'ls sellos? ca barret.

¡Bola va!

¡Peleulo 'l pobre Peret!

Lo pobre poble prou diu ¡fora quintas! pero ¡ca! lo govern de aixó se 'n riu y 'ls fills tenim d' entregá. Si algú de aixó 's vol librar te de afluíxá 'l dineret, y molts se solen quedar més pelats que una pariet.

¡Bola va!

¡Peleulo 'l pobre Peret!

Sent aixís, no es d' estranyar que pelats aném quedant, puig tot lo que á Espanya 's fa nosaltres ho aném pagant. Lo ministre vol cobrar, lo diputat fa 'l saquet, lo regidor vol xuclar y l' empleat te 'l sou net.

¡Bola va!

¡Peleulo 'l pobre Peret!

Un ministre ha tret sa ciencia y ha espremut son gran talent, per' apurar la paciència del pobre contribuyent; y en mitj de gran saragata exclama molt satisfet: —Paga poble, que aixó es gata; ves pagant y estigas quiet.

¡Bola va!

¡Peleulo 'l pobre Peret!

Lo que sols llegeix diaris
de aquestos ministerials,
se creu sens fer comentaris
que 'l govern nos dona rals;
un recaudadó' á sa porta
veu després y 's queda fret,
tot mirant com se li emporta
lo fruyt del treball que ha fet.

¡Bola va!
¡Peleulo 'l pobre Peret!

Paguém per contribucions,
per las portas del carré,
per cotxes, per carretons,
y fins per gossos també;
per fer obras, per cassar,
per tenir taulas de llet,
y fins crech veure pagar
per poguer portar barret.

¡Bola va!
¡Peleulo 'l pobre Peret!

Ja veuen que no es mentida
que 'ns pelan á tort y á dret,
pero ara ningú crida:
—¡Peleulo 'l pobre Peret!

Q. Roig

SALTIRONS

Amich lector: Tenim de comensar per dirte
(y dispensa la franquesa) que si las duas setma-
nas anteriors no reberes la visita de LA SARDANA,
no 'n te cap culpa la Redacció.

Es que ab alló del tancament de portas, del
estat de siti y altres trifulcas, lo nostre impres-
sor no s' entengué de rahons y va tancar l' es-
tabliment.

No 's creguin, que pot ser 'ns ha fet favor,
perque tal vegada sense pensarsho, los redac-
tors de LA SARDANA haurian pagat los testos ab
tot aquest bróquil.

Ara dispensin.

¿No heu vist en Baró quin discursarro con-
tra 'l tractat de comers?

Y l' Ajuntament ¿eh, quina esplendides? En-
via també la seva comissioneta á Madrid pera
gestionar contra 'l tractat.

Oh! y que no ha volgut ser méns la nostra
madrilenyia Diputació provincial.

També ha enviat comissió en tren exprés.

Pero ¿may dirian qué me 'n sembla á mi del
discurs d' en Baró y las comissions de la Dipu-
tació y l' Ajuntament?

Senzillament:

Que volen desfer ab lo cap lo que varen fer
ab la cúa.

Recordeuyos de alló de Novetats y altres co-
setas.

Las obras del túnel submarí entre Fransa é
Inglaterra s' han parat per ordre militar.

Deuen temer alló tan aygualit de «las inva-
sions extranjerass».

¡Pobres militars, qu' encara viuen dos si-
gles enrera!

No 'n tens poca de feyna, Progrés, per aca-
bar ab aquesta altra mena de llana.

L' *Avi Vell* y *La Vespa* son dos setmanaris
carlins que venen á fer guerra als católichs-
liberals.

Vaja, en gracia al sant propósit que 'ls guia,
los hi dispense totas aquellas paraulotas que 'ns
diuen.

Al cap y al fi coincidim en un punt: acabar
ab los termes mitjos.

Ells pegan als mestissos perque embrutan la
puresa carca; nosaltres peguem á tots plegats,
y com entre tots també hi ha 'ls mestissos, re-
sulta que podém veure ab bons ulls la ajuda

que 'ns prestan en aquesta feyna tant *La Vespa*
com *L' Avi Vell*.

Apa, valents, apa, ¡fort á n' ells!

Cada diumenje de Quaresma surtia cap al ves-
pre una especie de professó, ó cosa per l' estil,
en la que m' ha semblat coneixe més de quatre
y mes de sis carlins, mascles y famellas; pro-
fessó que sense descuidarsen may, travessava 'ls
més importants carrers de Barcelona, passant
per lo passeig central de la Rambla.

Nosaltres recordem que un municipal, en
temps dels Fontrodons, va deturar tot un ca-
pitá general que passaba montat per aquell
passeig; així mateix hem vist fer retirar algun
camálích per passarhi ab algun trasto gros.

¿Y han de ser privilegiats los de closca aixata-
da y cara estúpida, per més que vajin cantant
lo gori-gori, vesteixin de cucurulla y traginin
un cristo de set quintars?

Ja ho tindrán present los rojos, per si un dia
fan alguna manifestació.

En l' Administració de Correus detingueren
los números que enviém als suscriptors de fora
y cambis de periódichs, avisantnos als tres dias,
que no hi habia prou franqueig, sent aixís que
hi habia 'l mateix de sempre.

En fi, varem complir lo que s' exigia y...

Més de la meytat dels periódichs rebuts
en nostra Redacció portan lo mateix franqueig
acostumat per nosaltres.

Se coneix que som á la terra de las estra-
nyesas.

Los industrials de Orense casi tots s' han do-
nat de baixa en la matrícula.

¡Tremoleu! empleats de l' administració eco-
nómica si algun dia se 'ls ocorregués aixó als
industrials de Barcelona.

¡Quina feyna! Vosaltres que feu passar mitj
any y un any per estendre una baixa.

A Sant Feliu de Guixols ja tenen los carrers
il·luminats pel gas.

¡M' en alegro! Que sia l' enhorabona.

Pero 'm temo que si ho sab en Camacho es
capás de plantar un sello móvil á l' esquena de
cada vehí de Sant Feliu.

Se desprén de un periódich, que á Badalona
hi ha mar de fondo per la casa de la vila ab
motiu de una cosa que sembla *irregularitis*.

¡Llástima que ja no 's puga tirá 'l mort als
conservadors!

Acabo de sapiguer que s' ha desenvol·lat la
triquina entre 'ls peixos, deixant libre aquesta
plaga únicament á la sardina.

Justament després de la quaresma, aquesta
notícia causarà sensació entre 'ls católichs y en-
tre 'ls richs que menjan bon peix.

Jo, com no soch ni una cosa ni altra y sols
puch menjar sardina quan va á sis quartos la
tersa, m' en f...umo d' alló mes bé.

Lo comers de Zaragossa va dir al seu diputat
Gil Berges, possibilista per més senyas:

—Miri, vosté es lo nostre representant, y ja
sab nosaltres á quants estém de vint-y-vuyts en
la qüestió Camacho. ¿Entén la indirecta?

Y velshiaquí que 'l senyor Gil Berges á las
Corts haurá de tocar un' altra tonada distinta
dels possibilistas companys seus.

*

Ara me 'n recordo jo.

¿Y qué han fet los de Huesca? ¿No son los
comerciantes qu' elegiren diputat en Castelar,

jefe de la benevolencia y partidari de las tarifas
d' en Camacho?

Donchs apa, trempats, diguéuli alguna cosa,
á veure qué pensa, qué dirá, qué farà per sos
electors.

Y es qüestió de no adormirse, industrials de
Huesca, que las barbas del vehí ja creman.

Apa, mandat imperatiu, y si no creu... may
més ni un vot.

Com als noys de casa; si no fan bondat al llit
sense sopar.

Lo seráfich Castelar, libre-cambista, diu que
se abstindrà de votar lo tractat de comers.

Me sembla que aqueix es lo primer pas de
un nou arrepentiment de la Magdalena possi-
bilista.

Deu ho vulga.—Amen.—Ecum spiritu tuo.

*

Pero ara 'm recorda qu' he dit libre-cambista
al gran Castelar.

¡Quina blasfemia!

Me 'n retracto, recordant qu' en temps de
eleccions un privat seu, per encárrech, feu de-
claracions *proteccionistas* als electors barcelo-
nins.

Los grans talents son aixís.

*

A propósit, ara que 'm recorda.

En Castelar deu ser mestís, perque habentse
declarat católich en plenas Corts, suposém que
no será encara carlí.

Esperém que *La Vespa*, *La Campana de*
Gracia ó *L' Avi Vell* ens dirán lo que 'n sápi-
gan de aquest intríngulis.

En lo últim número la poesia *Si ara fos á*
fer, que aparegué firmada «Julio Jener», debia
estarho per las inicials «J. C. S.» que corres-
ponen al seu autor.

Aquestos últims dias ha caygut una pluja
menuda de denuncias y altres contratemps per
sota y per demunt de la lley de imprenta, que
han deixat una vegada més probada la mena
de llibertat que 'ns *proporciona* lo partit fusio-
nista.

Denuncias, recullidas y presó per la pobreta
Renaixensa; lo *Diluvi* y la *Correspondencia*
també han rebut, y fins los possibilistas exco-
municats no han pogut escapar-se de rebre, ha-
bent sigut denunciats també la beatíssima *Ga-*
ceta y la seráfica *Campana de Gracia*.

Ara comprenh mes que may lo molt agra-
hits que tenim d' estar ab lo nostre impressor,
per haber tancat la porta y no volguer estar per
brochs ni per periódichs.

Sentim los contratemps de tots nostres cole-
gas, y 'ls desitjem complerta absolució.

Al cap de vuit anys de presó, y quan ja han
mort bastants presos, se va á procedir al sobres-
eiment del procés entaulat ab motiu dels suc-
cesos d' Alcoy.

Poden pendre nota del resultat de tal procés
aquestos periodicots que, com *La Campana de*
Gracia, treyan sempre l' exemple dels sucesos
d' Alcoy, que desconeixian á fondo, en contra
de certas tendencias que ells may han comprés.

Algun dia la justicia fa justicia, encara que
tart.

Diu que diuen que s' han perdut 4.000.000
de ralets d' un patronat de beneficencia de Se-
villa.

Molts rals son perque surtin, ni ells, ni 'l
que 'ls ha *amagat*.

En lo teatro del Circo s' ha estrenat *La Tuna*, zarzuela en tres actes d' en Feliu y Codina, ab música del senyor Manent.

La obra es bastant regular; te xistes, moviment y alguna escena de gran efecte. Si no fossen las moltes inverossimilituts que 's desrollan durant la trama, podria dirsen una bona obra casí á boca plena. Bona versificació y alguns tipus molt encertats.

La música es lleugera, bonica y agradable, y se adapta d' alló mes bé al género de la obra. Lo senyor Manent serveix molt més per obras de aquesta naturalesa que per *Tenorios*.

La decoració del segon acte, que representa los claustres de la Universitat de Cervera, es bona y honra al seu autor. La del primer quadro del primer acte tot s' ho ben necessita.

Lo desempenyo es ben regular y s' hi distingeix lo senyor Colomer.

La Empresa favorescuda pe 'l públich, y ben merescut s' ho te, pe 'l número y classe d' espectacles que ha sapigut posar en escena durant la temporada, á pesar de las escasas foras artísticas ab que ha pogut contar.

Lo dimars de aquesta setmana tingué lloch lo benefici del barítono senyor Abella, que en premi á sos afanyes rebé una ovació del públich y un reguitzell de regalos, que n' hi había prou pera omplir tot un aparador del carrer de la Argentería.

Que per molts anys.

Varios diputats interrogaren al ministre d' Hicenda á proposit de lo ocorregut á Zamora ab los embargos, y á Barcelona, Valencia y altres punts ab los delegats d' Hicenda ó Gobernadors.

Lo senyor Camacho contestá tot tranquil que no 'n sabia res.

A mi no me la pinta; d' aixó si que 'n sab. De lo que tal vegada no sab res es d' *alló* altre.

—De números,—dirán mes de quatre.

Jo no dich tant.

L' ajuntament de Guadalajara ha dimitit en massa, portant lo delegat de Hicenda als tribunals.

L' ajuntament de Pontevedra també ha dimitit per no poder satisfer lo cupo dels consums.

A Sagunto l' ajuntament no ha dimitit, pero no 's troba cap regidor en forat ni en finestra.

A Barcelona aquestos dias han saltat algunas *quiebras* allí ahont menos se pensaba.

Ja ho diu l' adagi: *ahont menos se pensa salta una llebra*.

Pero aquestas no son peladas ni peludas; sino que *pelan*.

Segons hem llegit en *El Cronista*, periódich que veu la llum pública á Tarrassa, sembla que molt prompte s' alsarà un grandíós edifici destinat al *Ateneo Libre* d' aquella important població.

Així 'ns agrada.

A Tarrassa que ja las xameneyas puján més amunt que 'ls campanars, es bo que hi hage un temple ahont s' adori al Deu Ciencia, deu que no te capellans ni fa creixe la llana, ni fanatiza á ningú.

¡Avant, tarrassenchs! Y no feu cas de la gent del retrocés.

LA SARDANA s' equivoca molt poch, encara que no cregui ab professias ni ab profetas. Y allà 'n va una proba

En lo número passat deyam que 'l delegat de Hicenda no havia volgut rebre 'l notari que hi anaba en nom de la llei, y suposabam que no ho feya ab malicia, sino per donar una lliçó á certa gent curta de gambals.

Tant debia ser així que després he vist per los diaris un anunci firmat per aquell bon senyor, participant que 's prorogaba 'l plasso d' admetre reclamacions.

¿Ho veuen, homes?

Si no podia ser que faltés á la llei no mes que pel gust de faltari.

La Bisbal 12 Abril de 1882.

Sr. Director de LA SARDANA:

Amich meu: Crech no estar desacertat si 'm penso que al rebre la present vosté deurá dir si algun dimoni s' ha trencat lo coll.

Donchs no senyor; no te altre objecte aquesta carta que la necessitat de distreurem.

Aquest es lo dilema, senyor Director: ó distreurem, ó á Sant Boy si 'm capfico pensant ab en Camacho y sas conseqüencias.

Per aixó jo, que 'l mes calent es l' ayguera, me veig en la imprescindible necessitat de fer barrinar lo meu magí per fugir de contagiarme ab los boigs.

Donchs apa, per dir alguna cosa, parlém de la setmana passada de Carnaval.

A pesar de fer un temps plujós y humit com los ulls de una beyata ploranera, la gent anava per aquestos carrers de Deu com los caragols després de pluja menuda.

Pero no es aixó lo pitjor del cas. Lo pitjor es que tots aquells *fantoques* (ab perdó de don Tupé) eran dels molts que volen dirse liberals, llibre-pensadors y que sé jo quants altres mes llibres.

¡Reira de bet! Y després per culpa de aquets trompas, que igual combregan ab rodas de molí que ab pá y trago, nos surten los carcas y 'ls conservadors parlantnos de la inmensa majoria católica del poble espanyol!

Pero deixems de máscaras y caretas de las que no 's compran en las botigas, y passém á altres cosas.

Lo diumenje passat tingué lloch en aquesta vila un bateig al qual forem invitats una colla de gats dels frares de clatell 'pelat y conciencia tranquila.

Hi va haber brindis y discursos igual que si se tractés de peixos grossos, y la fraternitat y satisfacció presidiren la festa.

Un dels brindis fou lo següent: «Senyors: brindo per la prosperitat y fraternitat universal, y brindo també perque vinga prompte 'l dia en que la humanitat cregui innecessarias totas las prácticas reliigiosas, y basti inscriure en lo gran llibre del registre civil lo nom dels nostres fills.»

Dit aixó dono per terminada la present, puig que habentme esbravat una mica, ja puch ara fins pensar impunement una estoneta ab en Camacho y comparsa sens temor de anar á parar á Sant Boy.

—C.—

TAFANERÍAS

M' agradaria saber perquè una hermana de la Caritat ha sigut traslladada del hospital de Linares, y qué hi te que veure ab aixó un militar que diuen si n' ha sigut la causa.

Misteris impenetrables á la curta inteligencia del home.

Un germá de la doctrina cristiana, expulsat de Fransa y avuy resident á Barcelona, dias enrera va pegar tal bofetada á un noyet, que portaba 'ls cinch dits estampats á la cara.

¿Que n' espereu, pares, de la gent cèlibe?

Joan Griu, rector, y Bréchain, frare benet, han sigut condemnats: lo primer á dotze anys de traballs forsats per atentats al pudor ab noyas menors de tretze anys, y lo segon á vuyt anys de presó per igual delictes ab una noyeta y varios noys.

Lo rector de Sant Fructuós de Bages se queixa perque las parteras no li regalan res quan poden sortir de casa.

Home, senyor rector, miris que pensant piosament qualsevol diria que li deuen alguna cosa las parteras.

¿Que 'ls hi ha donat vosté?

M' agradaria saberho.

Lo bisbe de Tournai, lo vicari general, lo secretari y altres ensotats, son molestats per la justícia que vol saber algo d' uns centenars de milers de frachs que no sé que s' han fet.

Un frare d' Alenzon tirá daltabaix de la finestra á un noyet de nou anys d' edat, que 's trencá una cama.

Lo delinquent está pres, y allà veurém.

Un avis de la *Gaceta* de Ausburg: «Lo prior del convent Schoctlam, en Munich, avisa al públich que la congregació no respon dels deutes del P. Bonifaci Schneider.»

Figúrintse quin *bonifaci* deurá ser aquest mestre.

Tornan á parlar de reunir un concili espanyol.

Donchs jo torno á proposar un gitano de bona estisora pera cada cent seminaristas.

ENTRETENIMENTS

SINONIMIA

Ab *tot* lliura de cotó de aquell que val *tot* pesseta, en *tot* tarde diu la Sio que farà una *tot* ben feta.

RUCH NAFRAT

GEROGLIFICH

:: á I 3

L SS

TR. LI. LI.

NET-NEBOT DE M. DE R.

SOLUCIONS

ALS ENTRETENIMENTS DEL NÚMERO PASSAT

XARADAS: 1.ª O-ca. 2.ª Pi-pa.

QUADRAT DE PARAULAS. — Aram. Roma. Amor. March.

ANUNCIS

BUNYOLS CALENTS

DE LA CONFUSIÓ

se 'n troban en gran abundancia per tot arreu, fentne pagar los gastos á qui no hi te culpa.

Bunyolería del Tio Macho, carrer del Mico.

CÚAS DE PANSA

indispensables á tots los catalans que no vulgan perdre la memoria de certs fets.

Tenda d' en Trágala, Rambla Nacional, dipósit.

S' HAN PERDUT

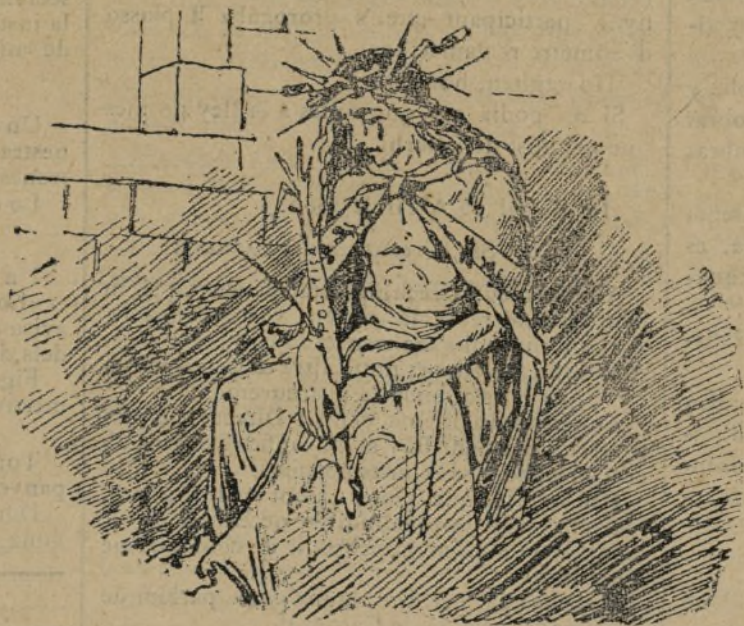
las ganas de pagar de certs paganos, que per no pagar lo que pagar no volen pagarian qualsevol cosa.

Qui las trobi que las carregui á un bon matxo, las presenti á can Paga-y-recorra y li donarán un fart de llenya de trobas.

CORRESPONDENCIA

Ous del dia. No habem pogut aprofitar lo seu article per la senzilla rahó de no publicar número la setmana passada. || J. V. (Cornellá). Gracias per las noticias. || Tiburon. Algo anirá. || Angel Salabert. La poesia es massa rebuscada. || A. Fari-gola. A son temps anirá la seva poesia. || Dos aspirans á res-gola. Es poch espontáneo y mal versificat. || Perot lo Lladre. Aquesta vegada tindrà que retocarse bastant l' article, puig no ha sigut pas molt encertat. || Un mico de Castelló. Hi ha algunas idees aprofitables pero ls versos son dolents. || S. B. y B. (Tia). Ne aprofitaré algun. || Pepito Garlopa. La Revista está bastant bé; pero avuy com avuy fins tal com está es perillosa de publicar. Veurém si la setmana entrant aixó se afluixa.

Barcelona. Tipografia LA ACADEMIA, de Evaristo Ullastres 95, Ronda de la Universitat, 96

LA SARDANA

encara continuà ab allò de las láminas en lletras, per no perdre bous y esquellas; los temps son critichs; un se pensa nadar y guardar la roba, y á lo millor se troba ofegat pe 'l camí. Vagin prenent la bona voluntat, y per avuy allà va la següent

CARICATURA

Vagin mirant. Semblava un diumenje inglés; totas las portas tancadas y ningú treballava.

Los que 's veyan caminar més atrafagats anavan á portar diners á una suscripció per fer fiança per una cosa que... no 's distingeix bé, porque tot això passa á Pipi, país situat mitj quart més enllà de la Lluna, ahont los criminals vagan llibres, mentres altres que no ho son purgan sos pecats á la caga-menja.

¡Voto-á-listo! Ara una nuvolada ho tapa tot, y no 'ns deixa veure alló que 'ls hi voliam ensenyar.

Es fácil que plogui, habentse carregat lo temps, y 'ls núvols se dissipin.

Si acàs ja sortirém á fer bolets.